

Over kanaries, blauwe marlijn en 'winderige' vinvissen...

Voor veel Nederlandse en Belgische zeevissers vormen de Canarische eilanden de ideale bestemming voor een zonzakantie, al dan niet met het gezin. Een zonzakantie, die dan meteen gecombineerd kan worden met serieus viswerk, want vrijwel alle tot deze Spaanse archipel behorende eilanden zijn tevens een prima visbestemming. Een groot deel van die eilanden is al eerder in ons magazine aan bod gekomen. Gran Canaria vanzelfsprekend en Lanzarote, om maar twee bekende te noemen. Maar ook kleine, minder bekende eilanden als La Gomera, Graciosa en El Hierro. De afgelopen zomer viste Bram Bokkers vanaf het bekende zoneiland Tenerife en ook daar bleek het nodige te beleven.

Het is 24 juli, de drukste dag van het jaar op Schiphol en uitgerend vandaag vertrekt onze vlucht naar Tenerife. Eenmaal op de luchthaven aangekomen, scharen we ons zuchtend achter een ongekende mensenmassa. Tot overmaat van ramp horen we dat het niet alleen de drukste dag is, maar dat ook de transportbanden van de bagage niet functioneren. Alle door die duizenden vakantiegangers meegesleepte bagage moet handmatig worden afgehandeld en we millimeteren naar voren. Uiteindelijk zouden we drie uur later op de luchthaven van Tenerife-Zuid aankomen. Nu is het zaak die ellende maar weer snel te vergeten; de zon schijnt en de marlijnen lonken!

Langs de zuidkust van Tenerife wordt vooral gevist op bonito, wahoo en blauwe marlijn. Ook blauwe haaien, hamerhaaien en mako's komen hier voor. De bodemvisserij levert mooie amberjacks op en diverse soorten roggen. Wij zijn deze week echter gekomen voor de 'man in the blue suit' oftewel de blauwe marlijn. Het vangen van een blauwe marlijn in de omgeving van de Canarische eilanden staat bij ondergetekende al een tijdje op zijn lijst. Erik, een Nederlander die op Tenerife een Big Game bedrijf runt,

gaat mijn vismaat en mij hier de hele visweek lang, samen met zijn deckmate die toevallig ook Erik heet, mee helpen.

CALIMA EN ECHE LIEFDE

De eerste twee dagen besluiten we de zuidkant van het eiland te bevisen. Vakkundig manoeuvreert Erik het ruim 12 meter lange mv. Polilla II, een Rodman 1250 Fisher Pro, de haven uit. Direct uit de haven van Las Galletas worden de 80 en 130 lb

trollinghengels in stelling gebracht; de omgeving van Tenerife staat niet zozeer bekend om de grote aantallen blauwe marlijn, dan wel om de werkelijk grote exemplaren. Zo hoorden we nog tijdens ons verblijf van diverse kanten een gerucht over de vangst van een blauwe marlijn van 600 kg in de haven Los Gigantes (..) De grootste vis dit seizoen op het naburige La Gomera was een grander van maar liefst 1.185lb (537 kg) Feit is in ieder geval dat hier de vangsten de laatste twee jaar weer fors zijn aangetrokken en het juiste (lees: zware) materiaal is dus zeker een vereiste.

Het is ongebruikelijk weer, met temperaturen van rond de vijfendertig graden en er staat een stevige bries. Ongunstig voor de visserij, maar lekker als verkoeling. De hete wind is het gevolg van de Calima, een harde en snoeihete wind die aanvankelijk vanaf het Afrikaanse vasteland. De luchtstroming komt op Tenerife

en we zien mooie hoge ruige kliffen, afgewisseld door kale lavavlaktes, stoffig en schier onleefbaar. Even later verschijnen dan weer de immense hotels van o.a. Los Christianos, één van de toeristische trekpleisters van Tenerife.

Al snel wordt duidelijk dat we niet de enigen op het water zijn. Een grote groep grienden (pilot whales) ligt heerlijk te zonnen aan de oppervlakte. Oplettend houden de walvissen ons in de gaten. Deckhand Erik verteld over de romance van deze dieren. Het mannetje zoekt het voedsel voor zijn wijfje dat vooral uit inktvis bestaat. Hiervoor moet hij soms honderden meters diep duiken, het wijfje blijkt namelijk niet zo diep te kunnen duiken. Dit vergt echter zoveel energie van het mannetje dat hij, wanneer hij de buit eenmaal heeft gevangen, ook weer direct in één lijn naar boven moet. Een minder leuk verhaal is dat uit onderzoek is gebleken dat er jaarlijks honderden dieren gedood worden door onder andere de frequent varende veerdiensten. De griend heeft nog onvoldoende adem over om de veerboot te ontwijken en verdrinkt of komt in de schroef van de boot terecht. De stelletjes blijven hun hele leven bij elkaar. Als dit geen echte liefde is!

tot drie maal per jaar voor en voert daarbij fijn zand en stofdeeltjes aan. Door de wat onstuimige zee zijn we genoodzaakt niet te ver van de kust af te vissen. De drop-off bevindt zich hier niet te ver uit de kust en dus is het gelukkig geen probleem dat we niet zover uit kunnen. We varen een westelijke koers, richting Playa de las Americas. Het uitzicht is gevarieerd

De eerste dagen gaan snel voorbij met al de nieuwe indrukken, maar er meldt zich nog geen blauwe marlijn. De harde wind is de volgende dag helemaal spelbreker en er kan niet gevist worden. We willen het nog even op de bodem te proberen, maar later trekt de wind dusdanig hard aan dat we niet veel later met een koud biertje op een terrasje belanden tussen de badgasten, het is tenslotte hoog seizoen. Ook de volgende dag zijn de omstandigheden nog niet veranderd en bezoeken we de hoogste berg van Spanje, de vulkaan de Teide en het omliggende natuureservaat.

LA GOMERA

Als we de vooruitzichten moeten geloven, dreigen de weersomstandigheden op korte termijn niet te veranderen en we moeten overgaan op plan B. We besluiten onze laatste twee dagen te gaan vissen voor de kust van La Gomera. Dit kleine en minder bekende eiland bevindt zich ongeveer 30 mijl van Tenerife. Volgens de berichten die ons bereiken, wordt daar op het moment weldegelijk blauwe marlijn gevangen en is de kans van slagen zeker niet ondenkbaar. Een bijkomend voordeel is dat we voor de kust van La Gomera ook meer in de luwte van het eiland kun-

nen vissen, niet geheel onbelangrijk onder deze omstandigheden.

Om er te komen moeten we met de boot wel eerst door een zogenoemde windtunnel. Het water wordt hier door de wind vanaf de Atlantische Oceaan tussen Tenerife en La Gomera geperst. Het kan in deze windtunnel goed spoken en we prijzen ons gelukkig ons aan boord van een goede en uiterst betrouwbare boot te bevinden. Gelukkig valt de heenreis mee en zien we na tweeënhalf uur varen de kust van La Gomera opdoemen. Het water heeft in ieder geval de gewenste donker blauw/ paarse kleur. Al snel zien we ook andere Big Game boten aan de horizon verschijnen.

Aan de zuidkant van het eiland varen we geheel in de luwte van het eiland. Het water ligt er bij als een spiegel en hier kan derhalve perfect gevist worden. Voor de kust bevindt zich hier een brede langzaam aflopende plateau tot ongeveer 150 meter diepte en vervolgens verdwijnt de bodem tot in het oneindige. Een perfecte spot voor marlijn. Vanaf het water zien wij een prachtig eiland met volop natuurschoon, de kust is ruig met hoge kliffen en boompartijen waar-tussen zich enkele dorpjes bevinden.

De vele dolfijnen bepalen het beeld op het water en binnen een uur heb ik al drie verschillende soorten ontdekt. In het glasheldere water vergezellen ze ons soms wel een kwartier lang, zwemmend voor de boeg van de boot, dan weer duikend onder de boot door, om vervolgens aan de andere zijde in volle lengte uit het water te springen. Met recht speelse 'jongens', deze zo prachtige zeezoogdieren

Onze verwachtingen zijn zo langzamerhand hoog gespannen. Erik zigzagt met een snelheid van zeven knopen netjes langs de drop-off en houdt boven op de flybridge de lures goed in de gaten.

FANTASTISCH SCHOUWSEL

Grote scholen aasvis verschijnen zich op de sonar. Ook bij de dolfijnen zijn deze niet onopgemerkt gebleven. Regelmatig barst het wateroppervlak open, veroorzaakt door jagende dolfijnen, waarbij we soms ook paniekerige bonito's voor de dolfijnen uit alle kanten zien opvliegen. Honderden kleine jagers, een meeuwensoort, zijn dan binnen luttele seconden ter plekke. Je vraagt je werkelijk af waar ze allemaal zo snel ineens vandaan komen.

Het ruikt gewoon naar marlijn! We zijn nog geen uur aan het vissen, wanneer de lijn van de linker 130 lb hengel uit de outrigger klappt. De reel begint lijn af te geven, maar dit is slechts voor korte duur, de vis is direct ook weer weg. Enkele stille seconden later is echter ineens de rechterhengel aan de beurt. Een blauwe mar-

lijn foerageert tussen de lures door en keurt ze blijkbaar stuk voor stuk. Bert geeft onmiddellijk een dropback door enkele seconden lijn te geven om de vis daarmee de illusie te geven dat de aasvis gewond geraakt is, maar helaas zet ook de tweede aanbeet niet door. De vis heeft geen honger genoeg of is te kieskeurig. Het schouwspel was evenwel fantastisch om te zien en geeft ons een flinke scheut adrenaline. Vol vertrouwen vervolgen we dan ook onze koers.

DE EERSTE KENNISMAKING

Vismaat Bert houdt de hengels goed in de gaten en wil zo snel mogelijk kunnen reageren wanneer we opnieuw een strike zouden krijgen. Lang hoeven we niet te wachten, want nog geen uur later is het weer zover. Bij het afgaan van de linkerhengel blijkt de vis nu wel in een keer goed gehaakt te zijn. Meters lijn verdwijnen razend snel van de spoel. Bert is ondertussen in de stoel gaan zitten en laat de vis zijn eerste run afmaken. Ver achter de boot komt de marlijn in vol ornaat uit het water. Onze eerste kennismaking met een blauwe marlijn is een feit. Langzaam maar gestaag worden kostbare meters lijn teruggewonnen. Erik heeft de boot goed onder controle en speelt perfect in op de omstandigheden door gas bij te geven of door de boot in de

juiste richting te draaien.

De vis doet vervolgens nog twee ontsnappingspogingen, maar dan ligt hij toch naast de boot. Deckhand Erik grijpt vakkundig de speer van de vis en verwijdt de haak die perfect in de hoek van zijn bek zit. De vis is prachtig blauw getekend en ziet er puntgaaf uit. We maken snel een paar foto's en geven de vis weer zijn vrijheid terug.

Onze overtocht naar La Gomera is niet voor niks geweest en mag wat ons betreft nu al geslaagd worden genoemd. Om vier uur varen we naar de jachthaven om een ligplaats te zoeken voor de komende nacht. Wanneer dit allemaal is geregeld, lopen we over de steigers van de jachthaven richting het dorpje San Sebastian. Wat een ongelooflijke verscheidenheid aan vissoorten zien we in het kraakheldere water; ondermeer harders, trompetvissen, trekkervissen, barracuda's en zeebrasems zijn rijkelijk aanwezig. Op een terrasje wordt geproost op de vis en genieten we van ons diner. De mensen hier zijn uiterst vriendelijk en er heerst een uitermate relaxte sfeer.

Eenmaal terug in de haven zien we de overige Big Game boten aanmeren. Ook hier hangen de vlaggen uit; in totaal hebben ze vijf marlijnen weten

te vangen tot 275 kg. Na een praatje gemaakt te hebben blijken deze aantallen niet ongebruikelijk voor deze tijd van het jaar. Ik ben blij verrast en heb weer veel geleerd vandaag.

SCHEET?

De volgende dag zijn we voor dag en dauw al op het water. We kunnen nog een paar uur vissen voordat we weer aan onze oversteek naar Tenerife moeten beginnen. Na enige tijd vraagt deckhand Erik lachend of ik iets heb laten schieten en doelt op een onvervalste scheet. Natuurlijk ontken ik de vraag in alle toonaarden, maar al komt de werkelijke dader in zicht. Een eind voor de boot zien we een grote waterkolom in de lucht spuiten, gevolgd door een ongekende

lange en brede rug. Erik vertelt dat er in dit gebied gewone vinvissen voorkomen, een enorme walvissoort. Wanneer ze aan het wateroppervlak komen en uitblazen, kunnen ze voor een niet onderschatten stank zorgen. Deze stinkerd blijkt echter een blauwe vinvis, de grootste diersoort op aarde. We varen langzaam dichtbij en kunnen de walvis goed bekijken. Wanneer we te dichtbij komen, laat het imposante dier zich langzaam zakken en verdwijnt uit ons zicht. Deze trip zouden we er totaal zes zien en we zijn een prachtige ervaring en een verhaal rijker.

We krijgen deze ochtend nog twee strikes, maar weten deze helaas niet te verzilveren. Eén vis mist onze lure

vlak achter de boot en komt daarbij helemaal het water uit. Aan het begin van de middag trekt de wind aan en lijkt het ons verstandiger om nu al aan de terugreis te beginnen; we moeten nog 'even' door de windtunnel. Na nog maar een korte vaartijd verschijnen de eerste witte schuimkoppen op het water. Voordat we het weten, komen we in een soort wasmachine terecht. Hoge golven tot soms drie meter volgen elkaar steeds sneller op en beuken ongecontroleerd op de boot in. Pas viereneuhalf uur later kunnen we weer wat opgeluchter adem halen, wanneer we de kust van Tenerife weer hebben bereikt.

Ons doel is bereikt. Erik stelt voor om een nieuwe trip naar La Gomera te plannen, maar dan een paar dagen langer. Met de wetenschap dat de marlijnvisserij hier weer helemaal "booming" is, klinkt dat natuurlijk als muziek in onze oren...

Bram Bokkers

INFORMATIE IN EEN NOTENDOP

Reisgegevens

Ryan Air vliegt vanaf Weeze/Dusseldorf naar Tenerife-Zuid
Transavia.com vliegt vanaf Amsterdam naar Tenerife-Zuid
Vluchtduur: ca. 4,5 uur

Tenerife: autohuur is hier aan te raden. De Canarische Eilanden zijn belastingvrij en benzine is goedkoop

La Gomera

Vanaf luchthaven Reina Sophia op Tenerife-Zuid neemt u een taxi naar Los Christianos.

Hier stapt u aan boord van een ferry van Fred Olsen of Armas naar San Sebastian op La Gomera

Programma 2010

In de maand juni & vanaf half augustus tot half september ligt mv. Polilla II op La Gomera

Voor een volledig verzorgde op maat verzorgd visarrangement met als reisdoel Tenerife/Gomera kunt u terecht bij Tight Lines Visreizen te Ridderkerk, tel. (0180) 434788.

website: www.tightlines.nl

e-mail: info@tightlines.nl

